

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Inauguració del IV congrés del tercer sector social

Barcelona, 27 de novembre de 2013

La presidenta

Presidenta del tercer sector social, alcalde Trias, conseller Homs, conseller Mas-Colell, presidents dels grups parlamentaris, diputats, regidors de l'ajuntament de Barcelona, tinent d'alcalde, presidents d'entitats socials, representants de tots els col·lectius, bona tarda a tothom.

En primer lloc, vull agrair la invitació a aquest acte inaugural del IV congrés del tercer sector social. Quan ho vaig saber, fa temps –perquè fa molt de temps, que l'Àngels Guiteras va venir expressament al Parlament per convidar-me–, em vaig fer una representació mental de tot el que significava el tercer sector social. No diré el mateix que el conseller Homs, però també recordo que fa deu anys això del tercer sector no era gaire conegut, com a nom, tot i que sí que coneixíem molt de prop la feina de moltes i moltes entitats.

Per a mi és un plaer ser avui aquí en aquest acte inaugural i fer-los arribar unes paraules que potser alguns de vostès ja m'han sentit dir en algun dels actes a què alguna entitat del sector ha tingut l'amabilitat de convidar-me arreu del país. També utilitzo aquestes paraules per altres temes, però crec que avui són molt adients. Són unes paraules d'un antecessor meu, d'un president del Parlament ja mort, Miquel Coll i Alentorn, que deia, l'any 1985: "No som un poble sense defectes, no som un poble model. Tenim molts defectes i els hem de corregir. Però tampoc som un poble vulgar. Si fóssim un poble vulgar ja us dic que faria segles que no existiríem. I existim, i continuarem existint." I, referint-me al tercer sector social, jo hi afegiria que tenim aquesta ferma voluntat de persistència, de continuar endavant i de superar qualsevol dificultat que pugui sobrevenir-nos. Catalunya no és un país vulgar, ni culturalment, ni cívicament, ni socialment. I avui més que mai podem dir que no ho és socialment, perquè sap superar les adversitats de tota mena gràcies a un riquíssim teixit associatiu i de fundacions, gràcies a tantes i tantes organitzacions de tot tipus i abast com les que vostès representen, i que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tanta i tan bona feina fan en l'àmbit de la cohesió social. En podríem posar molts exemples: el Banc d'Aliments, que ha fet vint-i-cinc anys; o la mobilització cívica al voltant de la marató de TV3, que n'ha fet vint-i-un, una experiència que altres comunitats van voler copiar i no se'n van sortir; o altres entitats, grans o petites, com les que es dediquen a la drogodependència, o les que són a prop de les persones amb discapacitats. En definitiva, n'és un bon exemple qualsevol de les 6.800 entitats que formen part del tercer sector social.

No són moments per a les alegries, per dir que les coses van bé, per al cofoisme. Patim les tensions pressupostàries, que afecten, condicionen i hipotequen les polítiques públiques i també les actuacions de les entitats. Més que mai, cal demostrar capacitat de resistència, per compromís amb la societat, que pateix, i molt perllongadament, els efectes de la profunda crisi en la qual estem immersos. Per això vull expressar públicament el reconeixement a l'aportació que fa a la societat catalana el conjunt del tercer sector social, que té un paper molt rellevant en la cohesió social, sobretot en situacions de crisi com l'actual.

Permetin-me que insisteixi en dos aspectes. Un ens l'ha assenyalat la mateixa presidenta Guiteras, i també l'alcalde Trias. Quan parlem del tercer sector social, afortunadament no parlem de fets aïllats. Al contrari: el tercer sector social aplega a Catalunya més de 6.800 entitats, i això s'ha de dir en veu ben alta. Són entitats no lucratives que actuen en el camp social i presten serveis a més de 2 milions de persones. Com deia en Xavier Trias, són un motor econòmic i social molt important. Fa dos anys, quan vaig visitar a Lleida una entitat que treballava temes de discapacitat, per primera vegada vaig llegir, en un dels diaris amb més difusió, a l'apartat d'economia, un article que deia que el tercer sector social és un motor econòmic. A veure si ens ho fem al cap. Fa moltes coses en l'àmbit social, perquè és la seva finalitat, és la seva feina. Igual que la indústria de l'automòbil fa cotxes, la feina del tercer sector social és atendre la gent. En aquest moment, 2 milions de persones. Però genera 103.000 llocs de treball i un considerable volum econòmic: el 2,8 per cent del PIB, quasi 6.000 milions d'euros. I hi col·laboren 300.000 persones voluntàries. Moltes vegades, parlem dels àmbits que són motor econòmic. I parlem del turisme, del sector de l'automoció, del sector de la recerca, com deia en Trias, i en què el conseller d'economia i coneixement ha tingut molt a veure, i parlem dels sectors que, petits o grans, fan que Catalunya sigui un país gran, malgrat les seves petites dimensions. Doncs ara hauríem d'afegir a tots aquests sectors el tercer sector social, perquè també és un motor econòmic i social. I crec que és important que els analistes econòmics ho tinguin en compte i s'adonin

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

que no solament el necessitem, sinó que ha de ser cada vegada més fort. La presidenta Guiteras deia no fa gaire que el tercer sector social ha de ser més fort, encara, i que ha de ser més reconegut i influent. Jo crec que fort ho és, i molt. Reconegut, penso que també. Potser el que falta és que tingui més influència. Però ho hem d'intentar, i ho aconseguirem entre tots.

Ja que parlem de temes econòmics, i després passaré a l'altre aspecte que vull ressaltar del tercer sector, els consellers Homs i Mas-Colell han assegurat que el 71 per cent del pressupost de l'any que ve serà destinat a tot el que és l'àmbit social. Els diputats i les diputades que som aquí, i jo mateixa, com a presidenta, en serem garants. Comptin amb la nostra voluntat perquè s'aprovin d'aquesta manera.

I, d'una altra banda, vull agrair a les persones que tiren endavant aquest tercer sector social com fan la feina, com saben conjugar en primera persona els verbs "compartir", "ajudar", "convivre" i "acompanyar", i que a més ho facin pensant sobretot en les persones, en aquests 2 milions de persones que són usuàries dels seus serveis, i també en les seves famílies. Són la veu del sector més vulnerable. I, en aquest sentit, ells vull donar les gràcies tant per l'aspecte econòmic que ara deia com per aquest altre. Tots dos s'han de destacar i ser considerats en majúscules. Partim de la realitat d'una crisi que ens afecta, d'una situació complicada que incideix molt negativament en la vida quotidiana i que ens fa veure núvols amenaçadors a l'horitzó, una crisi econòmica que ha entrat en moltes famílies i que de moment s'hi ha quedat, no n'ha sortit. I, per tant, hem de ser capaços entre tots de tenir confiança, de reforçar la solidaritat entre les persones i d'intentar sortir d'aquesta crisi. La solidaritat exigeix l'activisme i la implicació dels ciutadans. No ens podem sentir aliens a les privacions que viuen els altres. El seu projecte és el nostre. El seu fracàs és el nostre fracàs. És el fracàs de cadascun de nosaltres, el de la comunitat que fem entre tots.

Aquests dies, parlant del tercer sector, s'ha dit també que la Catalunya social és irrenunciable. Crec que també ho deia la presidenta del tercer sector. És així. Absolutament. Quan ara fa dos anys, l'Onze de Setembre, vam atorgar dues medalles del Parlament, ho vam fer pensant en les dues ànimes de Catalunya: la social i la nacional. Per aquest motiu, vam guardonar dues entitats molt arrelades al nostre país, dues entitats que, juntes, marcaven el que és Catalunya. Per tant, absolutament d'acord que la Catalunya social és irrenunciable.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Per acabar, deixin-me que torni a incidir en el fet que el tercer sector social ens ensenya cada dia aquest camí fecund i perdurable de la solidaritat, de l'ajut mutu, de la generositat, i ens ajuda i alliçona sobre la conveniència d'una bona feina en xarxa. Això que deia de compartir, ajudar, conviure i acompanyar.

Deixin-me, ara sí per acabar, que expressi un missatge d'esperança: malgrat els moments difícils que vivim, ens en sortirem, i tant de bo que sigui amb les menors seqüeles i amb les millors lliçons per al futur. Quan ho aconseguim, tots vostès n'hauran estat artífexs, i no pas de manera secundària.

Moltes i moltes gràcies.